

Håkon Tande

16.11.1941 – 20.06.2014

Den 20. juni fikk vi den triste beskjeden om at Håkon var gått bort etter kort tids sykeleie.

Håkon vokste opp på Kvitnes i Skånland, et hjemsted han var svært nært knyttet til fram til sin bortgang.

Vi lærte Håkon å kjenne gjennom hans virke som en dyktig og omsorgsfull kollega. Gjennom hele sitt yrkesaktive liv var han knyttet til Den offentlige tannhelsetjenesten, som tannlege, klinikkssjef og som studentveileder.

Han deltok også i FN's fredsbevarende styrker i Libanon og Makedonia.

Håkon var en dyktig, kunnskapsrik og nøyaktig, alltid oppdatert fagmann som rundhåndet delte av sin kunnskap. Og han var høyt respektert blant kollegaer, ikke minst blant nyutdannede og nyankomne kollegaer som fritt fikk benytte ham som mentor.

Hans evne til høyst individuell pasientbehandling var skattet, ikke minst blant hans yngste klientell – trolig fascinert av Håkons karakteristiske sang på improviserte situasjonsbetingete rim.

Hans engasjement og omtanke gjorde at han tidlig i yrkeslivet stilte opp som tillitsvalgt for NTF både lokalt og sentralt. Han var med i OTL lokalt og OTE sentralt, var leder og nestleder

i Troms Tannlegeforening. Han var også en standhaftig leder i valgkomiteen lokalt, og ikke minst var han kollegahjelper i Troms fra ordningen ble innført fram til han gikk bort.

Vi så opp til Håkon. Han var imponerende på så mange områder. Han var mer enn en venn. Håkon var en ekte bror. Alltid til stede, alltid villig til å stille opp. Håkon var et klokt hode, han elsket kunnskap, og han elsket å lære fra seg. Han hadde en underfundig humor og en skarp replikk, utviklet gjennom mange års erfaring, observasjon og kunnskap.

Han eide en kraft som gjorde at han svært ofte ble et midtpunkt i rommet. En stor utstråling og en positiv energi som var tydelig. Håkon var ikke av de tause, man kom ikke rundt ham, men måtte via ham, fordi han var en interessant og dyktig konversør.

Håkon hadde et nært og personlig forhold til natur, især skog og fjell. De, gjennom tiden, utallige turer «ut i marka» ga ham fysisk og mental rekreasjon. Og denne skattekisten delte han villig med andre.

Håkon, du har fått heder og oppmerksomhet som den enestående fagmann du var – men ga vi deg noen

gang oppmerksomhet og heder for det gode medmenneske du var?

Håkon, det var du; vennlig, humoristisk og spissformulerende, kunnskapsrik og smilende. Og vi, VI skulle ha sagt det til deg, ansikt til ansikt.

Sorgen over din bortgang vil vare lenge. Savnet vil være der alltid.

Når man opplever så mye sammen, lærer man også seg selv å kjenne.

Hensynsfullhet, Omtanke, Tålmodighet – ingen krav til øyeblikkelig kommentar.

*Bak de lange lengtings mil,
gjømt i dis av drøm og daga,
slør som år og tid har laga,
skimte eg en fjern profil,
og som møte med en kjenning
i ei glad tilbakevending
undres eg: – Kor står det til?
mot min barndoms blåe fjell.*

Helge Stangnes

På vegne av kollegaer og styret i Troms tannlegeforening,

Sverre Hermansen og Ninni Haug